

Znamení semena času konce

¹ Dobrý večer, přátelé. Je to výsada, že mohu být znovu dnes večer tady v Tiftonu. Je to pro mne poněkud velké překvapení. Pověděl jsem před časem našemu dobrému příteli, bratru Welchovi Evansovi, když jsem se cítil trochu unavený, řekl jsem mu: „Pojedu do Tiftonu, abych si zarybařil.“ A řekl jsem: „No, někde se tam s vámi setkám a uděláme si (to jsem si myslel), modlitební shromáždění v nějakém domě“ a tady dnes večer zjišťuji, že jsem ve školní posluchárně.

Trochu chraptím, protože jsem hodně mluvil. Včera jsem měl krátké kázání, všeho všudy pouhých šest hodin — tak dlouho jsem totiž kázal. Tedy, tím bych vás nerad strašil. Dnes večer to nebude trvat tak dlouho. Jsem si tím jist. Ale jelikož trochu chraptím a procházel jsem kolem... A je to výsada, že tady mohu být a že jsem se mohl setkat s tím skvělým pastorem, který právě pronesl takový znamenitý královský úvod. A jsme vždy šťastni, když se můžeme setkat s lidmi.

1. Petrova 5:8; Zjevení 12:12; Židům 3:13; Židům 10:24, 25

² A to co ten bratr právě před chvílí řekl, je pravdivé. Můžeme na to říci pouze „amen“! Protože ďábel v těchto posledních dnech chodí kolem jako řvoucí lev a hledá, koho by sežral. Protože ví, že jeho čas je krátký, nezbývá mu už na to moc času. A tak se to musí snažit dělat, pokud má na to čas.

Líbí se mi poloha této malé posluchárny. Jsem velice vděčný školní radě a řediteli a těm, kteří byli tak laskaví, že nám ji propůjčili, a také vám znamenitým lidem, kteří tady spolupracujete, aby se mohlo uskutečnit toto krátké jednorázové shromáždění. A všichni, kteří jste rozložili tenhle malý uvítací koberec tady na ulici, jak jsem si toho všimnul — co na to říci (?) — je to prostě skvělé. Myslím si, že to udělal bratr Willie, který tamhle sedí a já si toho vážím.

Přál bych si, bude-li vůle Páně, abychom někdy mohli přijet na nějaké delší období bohoslužeb, spojit se dohromady s tímto znamenitým pastorem a s jinými zdejšími a uspořádat shromáždění na čtyři nebo pět večerů. Mohli bychom to náležitě oznámit a dát všechny tyto církve dohromady, protože, víte, potřebujeme právě teď jeden druhého víc než kdykoliv jindy v dějinách — je to právě teď. Opravdoví královští věřící potřebující jeden druhého. A tak jsem... Vždycky je to požehnání, kamkoliv přijdete a setkáte se s Božím lidem. Je to všude požehnáním.

Jak vidím, máme tu i nějaké mladé lidi. Před chvílí jsem sledoval

nějakého chlapce a dívku, kteří tam seděli na předních sedadlech. Byli to roztomilí mladí lidé — ještě maličcí a pěkně tam seděli. Mám to rád. Děti... děti v sobě mají něco nevinného, roztomilého. Mám to rád.

A teď vám velice děkuji za to, že jste dnes večer přišli. A uvažoval jsem, že by bylo hezké, abychom dnes večer využili náš čas a zaseli trochu semena, které... Slova Páně.

Marek 4:14; Lukáš 8:5, 11

3 A včera jsem kázal těch šest hodin na téma „Originální semeno Slova“. A přinesli jsme to od 1. Mojžíšové ke Zjevení, tam a zpátky, na šestihodinové pásce — o tom, co je Božím programem, kdo je On a jak to mluvené Boží slovo je Božím semenem. A Bible říká (v Lukáši), že Slovo Boží je semeno, které rozséváč rozséval.

1. Mojžíšova 1:11, 12; Matouš 7:20; Židům 6:7, 8

4 A teď víme, že každé Slovo, které je zaseto, musí být i zaléváno, dřív než může přinést úrodu. Ale když voda padá na zem, nezáleží na tom, jakého druhu semeno je v té půdě, ono zrodí podle svého druhu, protože Bůh řekl v 1. Mojžíšové 11: „Ať každé semeno zrodí podle svého druhu.“ A tak pokaždé... A když voda padá (Židům 6. kapitola), shledáváme, že déšť přichází na tuto zem, aby ji zavláhl a aby ji zúrodnil, aby mohla zrodit ovoce. Ale plevel a trní a všechno jiné, co je v půdě, vyroste z té samé vody. Ale podle jejich ovoce je poznáte.

Galatským 5:22, 23

5 A tak křesťané jsou poznáni podle ovoce Ducha svatého. To je to, co ovládá křesťanův život a je důkazem toho, kým on je. A ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, víra, dlouhá trpělivost, dobrota, něžnost, tichost, trpělivost v Duchu svatém. Toto ovoce se projevuje skrze křesťany.

1. Mojžíšova 3:4; Jan 1:1, 14

6 Tedy, včera jsme viděli, že tam kde bylo zaseto semeno, semeno neshody, to byl... satan rozséval neshodu, když řekl Evě lež. A zjišťujeme, že zpochybnit jedno mluvené Slovo Boží způsobilo každou smrt, která zde byla, každou nemoc a všechny problémy — prostě věřit... zpronevěřit se jedinému Slovu. Ona úplně všemu nevěřila. Snažila se to smíchat s něčím jiným, ale Slovo Boží se nedá s ničím smíchat. Tak to musí být, protože to je originální Semeno. Bůh je věčný a Bůh je tím Slovem: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a Bohem bylo to Slovo... a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Jan 12:48; Římanům 2:16

7 Tedy, Bůh a Jeho Slovo je jedno a totéž. Zamyslete se nad tím.

Věřím, že jednoho dne bude Bůh tento svět soudit. Ale ne na základě kongresových usnesení ani ujednání nějaké církve, ale na základě svého Slova. A pokud my máme přijmout církev — církev organizaci — která z nich je v pravdě? Tolik se jedna od druhé liší. Katolická se liší od protestantských a protestanti se liší od ortodoxních, ortodoxní... a co, my... každá se liší. A tak která z nich je ta pravdivá? Měli bychom neustále v naši hlavě zmatek. A člověk by nikdy nevěděl, co má dělat. Ale spravedlivý Bůh, soudce celé země, nám určitě dá něco, podle čeho budeme souzeni.

5. Mojžišova 14:2; Lukáš 21:33; Zjevení 22:18, 19

8 Nu, četl jsem v Bibli: „Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepomnou.“ A četl jsem také v Bibli: „Kdokoliv by ubral z toho nebo přidal k tomu, jeho část bude odejmuta z Knihy života“ — a že to tam stojí tak, jak to je. Mnozí se nám snaží říci, že to bylo zmanipulováno. A že to bylo zpracováno takovým nebo jiným způsobem. Ale já tomu nevěřím.

Žalm 119:89, 151, 152; Izaiáš 14:24; Izaiáš 40:8; Matouš 13:23; 1. Korintským 3:6, 7; 1. Petrova 1:23,²⁵

9 Věřím, že tady musí být nějaký druh standartu, podle kterého bude Bůh soudit církev nebo tento svět. Musí existovat nějaký standard. Nemůže to být církevní organizace, protože ony se různí. Kdo by potom věděl, co má dělat? Ale existuje standard a tím je Slovo. A já věřím, že Bůh bdí nad svým Slovem. Věřím, že to Slovo má rozdělovací znaménka přesně taková, jak si to Bůh přeje — ta Bible. Je to Boží slovo pro lidi. A proto v tom... a z toho důvodu věřím ve Slovo. A věřím, že Slovo je Semeno a jestli to Semeno je zaseto do správné půdy a zaléváno Duchem svatým, zrodí podle svého druhu. Každé Bohem dané zaslíbení Bůh vyplní.

10 Když vidíme, jak Bůh uzdravuje lidi... Před několika dny jsem oznámil v našem sboru, že tam budu v neděli kázat (minulou neděli, je to týden — je to týden od předešlé neděle). Nějací lidé přinesli na nosítkách malou dívku. A když byli ještě na cestě, v noci, zatelefonovali mi sem a řekli: „Ta dívka nemůže déle žít,“ měla rakovinu v tak pokročilém stadiu, bylo jí asi 17 let. „Ona tam ani nedojde. Dřív než se tam dostane, zemře.“ Byl to ubohý stav, milé vyzáblé dítě ve věku sedmnácti let.

11 Abych něco dokázal svému sboru, vůbec jsem se toho dítěte ani nedotknul. Vůbec jsem se ho nedotknul. Když jsem přišel, leželo na nosítkách... samozřejmě byli tam i další nemocní lidé, ale byl jsem obzvláště znepokojen kvůli tomuto dítěti, abych mohl vycítit jeho ducha,

když jsem k němu mluvil. Působila dojmem velice milé dívky a neviděl jsem důvod, proč by se toto dítě mělo dostat předčasně do hrobu. A že to je právě ďábel, který se jí snaží vzít život. A tak jsem se toho dítěte vůbec nedotknul. Šel jsem jednoduše se Slovem za kazatelnu a zůstal jsem u Slova. A Slovo ji úplně uzdravilo, takže vstala a odešla. A teď je v pořádku a žije jako všichni ostatní a nebylo možné najít ani stopu po té nemoci — a vůbec jsem se nedotkl Slova... nedotkl ji.

Matouš 8:16

12 Vidíte, vyšlo Slovo a ona Slovu uvěřila, a to Slovo je Božím životem a Boží mocí. A je to Slovo, které to způsobuje. To Slovo uzdravuje nemoci.

Pak říkáte: „Dobře, ale Ježíš uzdravoval nemocné.“

Jan 1:14

13 On je tím Slovem. On je Slovem. A když vy přijmete Slovo, přijímáte Ježíše, protože On je tím Slovem. „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ My tomu věříme, je to tak? Bezezbytku. Věříme, že Kristus je Božím projeveným Slovem. A věříme, že Jeho nevěsta musí být totéž. Věříme, že ona musí věřit tomuto Slovu úplně a mít to Slovo v sobě, protože je částí tohoto těla. Ona je tělem, zatímco On je Hlavou.

Římanům 6:4, 11; 2. Korintským 5:20; Efezským 2:6 1. Janova 3:2

14 A když On zemřel a vstal z mrtvých a byl vzkříšen a posadil se na výsostech vedle Božího majestátu na Jeho trůnu — po pravici majestátu — pak my jsme Jeho zplnomocněnci. A my se považujeme za mrtvé a za pohřbené ve křtu a za vzkříšené spolu s Ním a teď spolu s Ním sedíme v nebeských místech v Kristu Ježíši. A to by nás všechny mělo přivést k jásotu, není-liž tak? Zamyslete se nad tím! My jsme... Ne, že budeme; my jsme teď. Teď jsme syny Božími, teď jsme dcerami Božími. Ne že budeme sedět. Teď sedíme. Nemůžeme...

Matouš 26:54

15 Ježíš řekl, že Písmo se musí vyplnit. Každé slovo se musí uskutečnit. A dnes jsme se od toho tak velice vzdálili. Kvůli těm vyznáním víry, a tak dále, jsme byli uvedeni do zmatku, takže jsme prostě... rozlítli jsme se právě tak, jak to říká Bible. Přesně.

16 Předtím než Adam obdržel svou ženu, ona už byla těhotná ze zlého semena. Přijala ďáblovu lež a snažila se ji smíchat s Božím slovem, a to způsobilo smrt. To první dítě, které se z ní narodilo, mělo v sobě smrt. Od té doby je v každém dítěti smrt.

4. Mojžíšova 25:2, 3

17 Jahvova manželka — když ji vyvedl z Egypta a posvětil ji a začal ji doprovázet — co udělala? Udělala totéž. Jahve si vzal svou manželku do zaslíbené země. Ale po cestě uslyšela falešného proroka, který se jmenoval Balám a co udělala? „Cože, mezi námi není žádný rozdíl, sjednotíme se a budme jednou rodinou.“

5. Mojžíšova 19:15; 2. Korintským 13:1

18 A právě to udělala nevěsta s tímto světem — sjednotila se s tímto světem vyznáním víry a jinými věcmi a popřela Slovo Boží a řekla: „Dny zázraků pominuly, neexistuje nic takového jako křest Duchem svatým.“ A kde se ocitla? V rozvodu. Prostě... Ježíšova nevěsta se provinila toutéž věcí, jako Jahvova nevěsta a tímtež jako Adamova nevěsta. Je to přesně tak. Bible říká: „...v ústech dvou nebo tří svědků obstojí každé slovo.“ Jsou tady tři církve, tři nevěsty a všechny se provinily toutéž věcí.

19 Ale navzdory tomu všemu, je tady opravdová nevěsta, kterou Bůh zplodil a má po trošce z každého... Pokaždé, když přicházela reformace, byl rozšiřován určitý díl Slova. Každá generace dostala svůj čas. Všimli jste si toho někdy? Když přijde nějaký Boží muž, který je roznícen Božím ohněm, bude zde probuzení, které zasáhne tu krajinu. A co se stane? Ihned poté, co přijmou názory toho člověka, udělají z toho denominaci a zavedou vyznání víry a udělají z toho galimatyáš. A tam to umře a už nikdy to nepovstane. Je to tak. Tak tomu bylo vždycky, a tak to zůstane, a tak je to pokaždé.

20 Ale každá generace, co ona obdrží? Dostane pokaždé svou příležitost k čerstvému Slovu Božímu. Tak jako Luther pod ospravedlněním; jako Wesley pod posvěcením; jako letniční hnutí pod křtem Duchem svatým, vidíte? Každý obdrží svou příležitost. A pak co udělají ti lidé, kteří následují tyto velké reformátory? Udělají z toho denominaci, zorganizují se a přimíchají do toho své vyznání víry; trochu sem, trochu tam a vzejde z toho nová hromádka učenců s trochou psychologie — právě tak jak se o to pokoušela Eva, aby našla trochu více světla — smíchala to s Božím slovem. Smrt. A šlo to k organizaci a duchovně zemřela. To je ryzí pravda. A touto cestou se to vždy ubíralo.

21 Tedy, věřte tomu nebo ne... nemusíte tak uvažovat, ale já bych každopádně dnes večer chtěl mluvit, bude-li vůle Páně, na téma „Znamení semena konečného času.“ Jakého druhu bude to znamení semena času konce? Dříve než přečteme Slovo, skloňme hlavy a promluvíme si s jeho Autorem.

Jsem dnes večer zvědav, zatímco jsou vaše hlavy skloněny a uvědomujeme si, že žijeme ve stínu příchodu Syna Božího... Jsem zvědav, jestli tady je nějaká prosba, o které byste se chtěli před Bohem se vši upřímností zmínit a jestli vám leží něco na srdcích, ohledně čeho si přejete, aby to Bůh mohl pro vás udělat? Zvedněte k Němu ruce a řekněte: „Zde jsem, Pane. Přeji si to a tamto.“ Děkuji vám.

²² Náš nebeský Otče, přistupujeme ke Tvému trůnu milosti — ne k trůnu soudu. Bože, nežádáme soud, protože bychom před tímto trůnem neobstáli. Ale jsme tak rádi, že se našel někdo, kdo se tam postavil za nás, Tvůj Syn, Pán Ježíš. On se tam za nás postavil a vytrpěl soud, abychom mohli mít právo ke trůnu milosti. A my k němu dnes večer přistupujeme v Jeho jménu.

Jan 14:14; 1. Tesselonicenským 5:5

²³ A On sám řekl (a každé Slovo, které pocházelo od Něj, bylo Písmem a musí se naplnit), řekl: „Jestliže poprosíte Otce o cokoliv v mém jménu, udělám to.“ Tedy, my víme, že to Slovo je pravdivé a přistupujeme v Ježíšově jménu, abychom požádali našeho nebeského Otce, aby nám udělil odpouštějící milost ze svého láskyplného trůnu milosti.

Prosíme Jej dnes večer, aby své Slovo udělal tak jasné a oznámil nám ho a zjevil nám hodinu, která se blíží, protože nechceme klopýtat, jako někteří z těch, kteří neví, kam jdou. Člověk, který neví, kam jde, klopýtá. A Ty jsi řekl, že jsme děti světla a měli bychom vědět krok za krokem, kam jdeme a měli bychom být nositeli světla. Ono sice neosvětluje celou cestu, ale naše kroky, když kráčíme.

²⁴ Prosím, Otče, když budeme dnes večer dělat krok směrem k tomuto shromáždění, dej abychom uviděli, jaký byl Boží záměr, abychom zde byli. A prosím Tě, ó Pane, aby každá ruka, která byla zvednuta v tomto shromáždění dnes večer, byla... bylo vyslyšeno to, kvůli čemu byla tato ruka zvednuta. Jestli se jedná o spasení, Bože, dej, aby ho dnes večer mohli přijmout; jestli se jedná o domácí problém, dej do pořádku tento dům, Pane, dej jim pokoj. Jestli se jedná o nějakou zoufalou situaci, smiluj se, Otče. Jestli se jedná o nějakého nemocného, ať Tvá uzdravující Boží slova proniknou dnes večer hluboko do jejich srdcí a přinesou dobrou úrodu Božského uzdravení už zítra. Vyslyš, Pane. Vyslyš nás.

Matouš 25:40; Matouš 25:40

²⁵ Předkládáme Ti dnes večer to Slovo spolu s námi i s tímto textem, abys sám z toho přinesl kontext a zjevil nám tyto věci, které

bychom měli poznat. Požehnej těmto lidem. Požehnej tuto školu. Kdyby v těchto dnech někdo řekl, že se připravuje uspořádat shromáždění, nějaká nenedominační skupina, oni to mohli klidně odmítnout. Ale ředitel otevřel tyto dveře a prosíme, Bože, abys mu požehnal. A aby poznal, že v Písmu je napsáno: „Cokoli jste udělali tomu nejmenšímu, mně jste udělali.“

„Když jsi byl v nouzi, neposloužili jsme ti?“

A Ty jsi řekl: „Říkám vám, co jste udělali jednomu z nich, mně jste udělali.“

Nebeský Otče, prosím, aby z této školy mohli vzejít mocně pomazaní kazatelé pro tento den. Prosím za každou osobu, která je zde, za jejich pastory. Požehnej jejich církve, Pane. Ať se v této společnosti tady mezi těmito lidmi, prolomí velké probuzení a způsobí, že mnozí budou spaseni. Uzdrav nemocné a postižené a oslav se. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Amos 3:7

²⁶ Velice zvláštní a stručné čtení Písma... Když se vrátíte domů, chtěl bych, abyste si přečetli celou kapitolu. 3. kapitola knihy Amose, 7. verš — zvláštní, neobyčejné uspořádání tohoto textu. Ale víte, Bůh dělá věci poněkud zvláštně a nezvykle a podivným způsobem; záhadným způsobem koná své zázraky. Amos 3:7:

Nečinít zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.

²⁷ Tedy, z tohoto textu bych chtěl použít tato slova: „Znamení semena času konce.“ A jak jsem vám už řekl včera, kázal jsem tolik o semenu, protože to Slovo... Všechno má svůj začátek v 1. Mojžíšova, protože 1. Mojžíšova znamená v Bibli počátek nebo kapitolu semena. Všechno, co dnes máme na zemi, začalo v 1. Mojžíšova.

Tedy, dnes máme věci, které nemají svůj začátek v 1. Mojžíšova, protože to jsou kříženci. Všechno, co bylo zkríženo, je zfalšováno. Nehodí se k ničemu. Není schopno se rozmnožovat. Vše, co je zkríženo, je lidského původu a nemůže se dále rozmnožovat.

²⁸ Jak jsem již mnohokrát řekl, zabýváme se křížením dobytka. Například vezměte osla a klisnu a oni zplodí mula a mul se už dál nemůže rozmnožovat. Dokonce neví, kdo je jeho otec a matka. Má to popletené.

²⁹ Když dnes vezmeme kukuřici, je to kříženec. Říkají, že je hezčí,

že má větší šišku, ale není k ničemu. Viděli jste, co o tom bylo napsáno v „Reader Digest“? Jestli ženy budou pokračovat v konzumaci kuřat nebo hovězího masa a zkřížených věcí, během dvaceti let od nynějška přestane lidská rasa existovat — ženy nebudou schopné mateřství. Je to pravda. Křížení se k ničemu nehodí.

Vezměte kukuřici, zkřížíte ji, docílíte větší šišku. Ale k čemu to je? Je to dobré, pokud si to chcete sníst, kvůli větší šišce. Ale co se s tím stane; zkuste to znovu zasadit. To není schopno více reprodukce, je to k ničemu, je to mrtvé. A proto vše, co nebylo vyřčeno Bohem na počátku, je křížencem.

³⁰ A stejným způsobem se lidé vzdalují od Božího slova. Stává se to pro ně zkříženou záležitostí. Něco takového musí umřít. Není se to schopno rozmnožit podle svého druhu. Církev, která odmítne uvěřit Slovu Božímu, je zkříženou církví s dogmaty a věrovyznáními a naukami, které nejsou biblické. Tato církev už nemůže zrodit Duchem naplněné děti, protože je křížencem. Není k ničemu. Možná bude větší — větší stěny, překrásné lavice, velké zvony, plyšová sedadla. Ale to ještě nic neznamená. Je to duchovně mrtvé. Je to tak. To nemůže zplodit Duchem naplněné děti, protože to je samo o sobě mrtvé.

³¹ Tedy, kázal jsem na toto téma šest hodin a dnes večer bychom se znovu rádi vrátili k tomu samému znamení semena poslední doby... Vždyť všichni rozumní lidé, pokud mají hlavu v pořádku, se snaží vždycky dozvědět, jaká je čeká budoucnost. Všichni to chceme vědět. A jaký bude další krok, který musíme udělat? Kam budu odcházet z tohoto místa? Je to jako s mužem, který musí přejít přes řeku. Postaví se na kámen a pak se rozhlíží, kam by mohl udělat další krok, protože ne... nemůže to přeskočit. Když se mu to nepovede, utopí se. Musí dávat pozor, co dělá: „Když překročím tohle, kam dál?“ Každý z nás je na tom stejně. To bylo odvěké volání lidské rasy. Kam dál?

³² Anglický král... Jednou večer, když ho ráno jeden svatý pokrtil a pak se posadili u ohniště na velkém prostranství. Hořelo tam velké ohniště, dnes bychom řekli krb, jenom obrovský, velké prostranství, kde ležela polena dříví. Ten svatý se snažil mluvit králi o Bohu a najednou jeho kázání ukončil malý vrabec. Ten malý vrabec té noci vyletěl ze tmy do světla a pak se z toho světla vrátil zpátky do tmy. A ten svatý se postavil a řekl králi: „Odkud on přiletěl a kam odletěl?“

³³ A právě to bychom se chtěli dozvědět: Odkud jsme přišli a kam spějeme? Kam odsud odcházíme? Teď všichni vědci, na základě kostí,

kteřé jsme vykopalı a mnoha knih, kteřé jsme napsali, nm nejsou schopni na základě těchto knih vysvětlit, odkud pocházíme, kdo jsme a kam jdeme — dokáže to pouze jedna kniha, a to je Bible — Ona ti řekne, odkud jsi, proč jsi tady a kam odcházíš. A proto, pokud se to chcete dozvědět, vezměme tuto jedinou Knihu, kteř nm je to schopna vysvětlit.

³⁴ Starovk kosti, kteř vykopávají a stalagmity, a tak dále, nejsou schopny podat řdn důkazy. Boží slovo má ale odpovd'. M odpovd' na každou otázku. Je to v této Boží knize. Člověk často přemýšlel. Někdy se skláníme a tme Psma a divíme se jim, ale neměli bychom to dělat. Nejsme je schopni vysvětlit, ale musíme jim věřit.

³⁵ Nikdo nemůže vědecky dokázat Boha. Kdybychom byli schopni Boha vědecky dokázat, pak to už nebude na základě víry. Bohu bychom měli věřit, a víra nn vdeck záležitost.

2. Mojžíšova 3:9

³⁶ Co kdyby Mojžíš vzal několik list z toho stromu a řekl: „Myslím si, že bych to měl vzít do laboratoře, abych se dozvěděl, jak chemick složen obsahují, když neshořely.“ Vidíte, Bůh by k němu nikdy nepromluvil. On to nevěděl. Udělal pouze jedno. Vyzul si boty, posadil se v pokoře a potom k němu Bh promluvil.

³⁷ Nemůžeme vědecky prokázat tato Boží zaslben, ale když se poohlédneme dozadu, zjistíme v jakém období se to kteř naplnilo, přesně podle toho, jak bylo Bohem řeceno. A tak se dnes večer v uctivosti a respektu vůči Slovu na chvíli posadme a podívejme se na to a přesvědčme se, kam jdeme a za jakým cílem. A proč jsme tady? A o čem to všechno je?

³⁸ Před njakm časem jsem byl na západě a byl jsem v domě jednoho člověka, kteř mě pozval na oběd. On řekl: „Pane Branhame, sleduji vás, jak obdivujete tento obraz...“ to nebyl obraz, to bylo vyřezáno ze dřeva, takov dřevn rytina nad krbem.

³⁹ Řekl jsem: „Ano, pane, obdivuji to.“ A to znzornvalo vz tažen voly, nebo vz s plachtou se zapřženmi voly a vpředu seděl njak muž a vzadu na sedtku seděl chlapec se svou maminkou. Byli na cestě.

A on řekl: „To byl můj otec a matka a ten malý chlapec na tom sedtku, to jsem j.“ Řekl: „Přijeli jsme sem na voze taženm voly.“ Dále řekl: „A od té doby se nám opravdu dařilo.“ Řekl: „Pojdme ven na

dvůr.“ Řekl... Už jsem zapomněl kolik tisíc hektarů půdy vlastnil na tom ranči. Řekl: „To všechno jsem si koupil za svého života.“

A řekl: „Pak jsem k tomu připojil ranč na západě, jehož jsem vlastníkem a taky ranč na jihu, který jsem získal.“ A řekl: „Vidíte tam ten dým?“

„Ano, pane.“

Řekl: „To je město.“ Už nepamatuji, kolik majetku tam všude měl.

A řekl: „Jsem prezidentem tamější banky,“ a vyprávěl mi všechno, co vlastnil.

⁴⁰ Chvilí jsem poslouchal a řekl jsem: „Rád bych vám, pane, položil jednu otázku. Ukazoval jste rukou na východ a na západ a ukazoval jste mi ranče a město. Ale já bych byl rád, kdybyste se podíval tam nahoru a řekl mi, kolik majetků máte tam?“ To je ta hlavní věc, protože jednoho dne musíte tohle všechno tady opustit. A pak, kam odtud půjdete? To je ta hlavní otázka.

Jakub 4:14

⁴¹ Tady máme jen dočasný pobyt, ale tam je pobyt věčný. A tak si myslím, že bychom měli zvážit, kam odejdeme na věčnost. Jestliže jsme mohli obstarat majetek a výhody pro naše rodiny tady na zemi, s domy a stavbami, přepychem a vzděláním — ty věci musíme dělat. Ale je tady jedna hlavní věc, na kterou bychom neměli zapomenout. Když se dostaneme na konec cesty, ponoříme se do věčnosti a nebudeme nic vědět o Bohu, o Jeho plánu spasení a vykupitelské milosti Ježíše Krista. Je to ubohost, že takto jednáme, ale ve skutečnosti to tak děláme.

Job 14:7

⁴² Když moudří lidé zjistí, že jsou stvořením času, přemýšlejí, co bude, až čas pomine. Chtěl bych na chvíli něco říct o jednom muži, který se jmenoval Job. Je to nejstarší kniha v Bibli. Věříme, že Job byl tam v té době jedním z nejmoudřejších lidí na světě. Jakže, on řekl, že když přicházel na trh, mladí princové se skláněli před jeho moudrostí. Byl to významný muž.

Ale ten muž si začal uvědomovat, že celá jeho velikost, zamýšlel se nad tím, co... Pak, když to všechno pomine, co bude potom? Přemýšlel o tom, co se potom stane.

A tak řekl, že začal sledovat Boží stvoření. Věděl, že všechny věci byly stvořeny Slovem Božím. A také si všímal, když řekl: „Strom, ten má aspoň naději, že znovu ožije.“

Žalm 19:2

43 Jestli sledujete přírodu, Bůh ve své velikosti vyjadřuje své pocity k lidem, aby si byli jisti tím, i když mají Bibli nebo něco jiného — On se jim vyjadřuje skrze přírodu.

44 Sledujte slunce, když ráno vychází. Co se stane se sluncem? Je jako malé dítě, které se narodilo na východě. A pak kolem desáté dorůstá. Kolem poledne je v plné síle, odpoledne je ve středním věku a večer odchází, zapadá, je s ním konec. Ale je to, co se týče slunce opravdu vše? Ne. Bůh má se sluncem záměr. A tak se to slunce příští den vrací zpět, znovu vstává. O čem to hovoří? O narození, životě, smrti, vzkříšení.

45 Podívejte se na vaše květiny. Sledoval jsem je dnes, když jsem byl na cestě sem, ty květiny, jak jsou krásné. Jsou tu kvůli jistému účelu. Jsou vyřčeným slovem Božím. Bůh je vyřkl do existence. A když to udělal, podívejte, co se stalo. Jak pěkně na vašich zahradách vypadají.

46 A po nějaké době jsou zasaženy mrazem — mladé, staré, ve středním věku. Jakmile na ně udeří mráz, nastává smrt. Sklánějí své malé hlavičky a co se pak děje? Padají z nich na zem taková malinká černá semínka. Věřte nebo ne, Bůh pro ně vystrojil smuteční průvod. Přichází podzimní déšť a jako kdyby z oblohy kanuly slzy, to semínko pochovají.

47 Nastává zima. Okvětní lístky opadly, stonky jsou pryč, oddenky jsou pryč, semínko zmrzne a pukne, vytéká dužina. Ale je s tím semínkem konec? Ne. Ať jenom slunce zazáří teplými paprsky, ono přináší zmrtvýchvstání celého rostlinného života. Jakmile slunce začíná osvětlovat zem a ohřívat ji, někde v tomto semínku se nachází zárodek života a ono znovu ožije. A proč? Ono sloužilo Božímu záměru a Bůh připravil cestu, aby mohlo znovu ožít.

5. Mojžíšova 30:19

48 Tedy, my jsme tady také umístěni za jistým účelem. Ale musíme tomuto účelu sloužit — zvolte si buď smrt nebo život. A tak jsme tady umístěni za jistým účelem a tomuto účelu musíme sloužit. To znamená sloužit Bohu, protože jsme syny a dcerami Božími.

Job 14:10, 12, 13, 21

49 Ale, Job pozoroval to stvoření. On viděl, že po smrti tomu všemu není konec. Viděl, jak po smrti znovu povstává život. Život... jakmile slunce znovu zazáří, objevuje se život. „Dobře,“ řekl, „jestli semeno je vyřčeným semenem nebo slovem vyřčeným Bohem a sloužilo svému

záměru, a umřelo. Ale," řekl, „člověk, (dívám se tady na některá místa Písma z Jobovy knihy, Job 14) a když člověk ulehne a vypustí duši. Prostě tady už není. Přicházejí jeho synové, aby nad ním truchlili a on to již nevnímá. Kam se poděl? Ó, kdybys mě v hrobě schoval a skryl mne v tajné skrýši, dokud by nebyl odvrácen tvůj hněv.“

50 Job řekl: „Pozoruji umírající květinu. Sloužila svému účelu a znovu povstala. Vidím umírající strom, jak na podzim opadáva jeho listí.“

51 Už jste si někdy všimli stromu? Vypustí listy, a tak slouží ve svém letním ročním období. Přichází podzim a dlouho předtím než udeří mrazy, list začíná žloutnout, červenat, hnědnout a krátce nato začíná *listí* ze stromu opadávat, přichází podzim. Je to jeho konec? Kdepak. Co se děje dál? Život, který se v těch listech nacházel, se vrací do kořenů stromu, ze kterého vzešel. A co se děje potom? Jaro příštího roku ho zrodí znovu ve vzkříšení, nové listy. Ten stejný život se vrací zpět, spolu s novými listy.

Kazatel 12:7

52 A křesťané visí na stromě života. A když život opouští toto hříšné tělo, vrací se k Bohu, který ho dal, aby se znovu ukázal spolu s tím novým *tělem*, protože posloužil svému účelu.

53 Nedávno tady ve státě Kentucky — myslím si, že kdybych měl ukázat správným směrem, musel bych ukázat na sever — tam nahoře ve státě Kentucky. Byli jsme na lovu spolu s panem Woodem, on je jedním z důvěrníků a je tady dnes večer s námi. Kdysi jsem pořádal shromáždění v malém městečku, které se jmenovalo Acton a tam byla shromáždění na metodistickém tábořišti.

Bylo nám tam dovoleno jednou večer kázat a Pán konal velké věci a měli jsme uzdravovací bohoslužbu, modlili jsme se za nemocné. Všichni jste určitě byli na nějakých takových shromážděních. A víte, co se tam děje.

Skutky 2:17, 18

54 A já nemůžu uzdravovat... žádný člověk nemůže. Jenom Bůh může uzdravit. Musíte tomu jednoduše věřit a On má cestu, jak to zaslíbil v tom posledním dni, s darem rozpoznání ducha, a tak dále, a tyto skutky. A víme to na sto procent, protože to je Boží slovo, které projevuje Jeho zaslíbení na tento poslední den.

A tam byla jedna žena... Nikdy předtím jsem v tom kraji nebyl. Ale tam někde vzadu v obecnstvu seděla jedna žena a Duch svatý, který

se pohyboval mezi lidmi, vyvolával jednoho tady a druhého zas tam a sděloval jim věci. To byl náš Pán Ježíš. Jeho Slovo projevující se v těle Jeho Církve. A když On začal mluvit, Ježíš se tam postavil — znal myšlenky jejich srdcí, mluvil k nim, sděloval lidem různé věci, podle toho jak... všichni čtenáři Bible to vědí. A On zaslíbil, že se totéž bude opakovat v těch posledních dnech. Zaslíbil to ve svém Písmu, že se to tak bude dít.

⁵⁵ No, byl bych rád, kdybyste si všimli... tedy, když toto probíhalo, někde tam vzadu začala na tom velikém shromáždění plakat nějaká žena. Na tom místě sedělo mnoho a mnoho stovek lidí a jedna paní tam plakala. Všimněte si, Duch svatý přistoupil k této ženě a řekl: „Ty pláčeš kvůli své sestře. Jmenuje se tak a tak. Bydlí na určitém místě, a ty máš v kabelce kapesník, který sis tam dala předtím, než jsi odešla z domu. Ten kapesník vypadá tak a tak. Vezmi ten kapesník a polož ho na svou sestru. Ona umírá na rakovinu. A tak praví Pán, ona bude žít.“

Tato žena vyšla z této budovy, šla a položila ještě ten večer kapesník na tu paní. A ona už byla druhý den ráno v pořádku.

⁵⁶ Tak tedy jsem byl... Tato sezóna byla velice horká. Lov veverek... Všichni mí přátelé, lovci veverek, vědí, že šustění listů způsobuje, že veverky se vyplaší a my... A bylo tak sucho, že jsme museli odjet na místo, kde byla nějaká údolí a kde byly nějaké prohlubně, abychom mohli těmi lesy procházet. Můj přítel se jmenoval pan Wood. Sedí tady po mé pravé straně.

A on řekl: „Znám jednoho muže, který má pozemek o rozloze mnoha hektarů.“ Ale řekl: „Není lehké s ním jednat. Je to ateista,“ a řekl, „on nevěří v Boha.“ A řekl: „On si z toho dělá legraci.“ A řekl: „Ale on mě zná, zná mého otce.“ A řekl: „Kdybych k němu šel a poprosil ho, jestli bychom mohli lovit na jeho pozemku...“

Řekl jsem: „Pojďme.“

Jeli jsme daleko na venkov, museli jsme sjet z cesty; a tam seděli dva lidé ve stínu jabloně. On řekl: „To je on, ten napravo.“

Řekl jsem: „Jako kazatel, zůstanu raději sedět v autě...“

A tak on tam šel a pozdravil: „Dobrý den.“

Muž mu odpověděl: „Pojď a posaď se.“

Řekl: „Jmenuji se Wood.“ Řekl: „Rád bych se zeptal, jestli by ti nevadilo, kdybychom mohli chvíli lovit na tvém pozemku?“

On se zeptal: „A který Wood jsi?“

Odpověděl: „Jsem syn Jima Woodse.“

Řekl: „Jim Wood, to je můj přítel a každé z jeho dětí může lovit, kdekoliv se mu zlíbí.“

Řekl: „Děkuji.“

On řekl: „Zajímalo by mne, který ty jsi?“

„Jsem Banks.“ Chvíli spolu hovořili a pan Wood řekl: „Chtěl bych se zeptat, jestli ti nebude vadit, když vezmu s sebou svého pastora.“

On řekl: „Snad jsi neklesl tak hluboko, že musíš všude, kam jdeš, s sebou tahat kazatele?“

Řekl: „Můj pastor je tamhle.“

Pomyslel jsem si, že bych měl raději vystoupit z auta, a tak jsem vystoupil, přišel jsem k nim a řekl: „Dobrý den.“

Odpověděl: „Dobrý den. Ty jsi ten kazatel?“

Řekl jsem: „Ano, prosím.“

⁵⁷ A on řekl: „Dobrá,“ řekl, „já jsem zase na oplátku bezvěrec.“

„To se tedy nemáš čím chlubit, co?“

On řekl: „Myslím, že ne.“

Řekl: „Ale řeknu ti, co já mám proti takovým lidem, jako jsi ty. Vy mluvíte o něčem, o čem nemáte ponětí.“

„Ó,“ řekl jsem, „opravdu?“

Řekl: „Ano, pane. Vždycky je slyším, jak vytrubují něco o Bohu, a tak dále, i když nic takového neexistuje.“

Řekl jsem: „Hm, hm, no jistě, vy víte, jak to vypadá, pane,“ řekl jsem, „každý má právo na svůj vlastní názor.“ A ve svém srdci jsem uvažoval: „Pane, dej mi něco, abych mohl tomuto muži pomoci — nepochybuji o tom, že je upřímný.“

A on řekl: „V celém svém životě jsem viděl jenom jednoho kazatele, o kterém bych se chtěl něco dozvědět.“

Zeptal jsem se: „A kdo to je, prosím vás?“

⁵⁸ On řekl: „Asi před dvěma lety, tady v našem okolí, byl nějaký kazatel v městečku, kterému se říká Acton.“ Řekl: „Jedna stará paní, ta

a ta bydlela tady na návrší a ležela dva roky nemocná na rakovinu.“ Řekl: „A já se svou ženou... Oni už ji nebyli schopni posadit na mísu, a tak pod ni podkládali jenom prostěradlo.“ A řekl: „Byli jsme tam ráno,“ a řekl, „doktor se den předtím vyjádřil, že do rána nepřezije.“

„Měla rakovinu žaludku a byla celá prožraná. Už několik týdnů se ani nemohla napít vody. Dostávala umělou výživu, glukózu, ale žily jí vypověděly službu, a lékař řekl, že už pro ni nemohou nic víc udělat.“

⁵⁹ A řekl: „Její sestra seděla a poslouchala kázání toho kazatele, a ten kazatel tam nikoho neznal — nikdy tady nebyl — a on jí řekl, kdo je a kdo je její sestra a věděl dokonce o kapesníku, který měla, a řekl, aby ho položila na tu ženu.“ A řekl: „Toho večera jsme měli dojem, že tam přijela Armáda spásy, protože všichni tak křičeli.“ A řekl: „Druhý den ráno jsme se tam šli podívat, jestli nezemřela.“ A řekl: „Když jsme tam přišli, byla vzhůru, měla upečenou jablečnou buchtu a jedla,“ a řekl, „ona je schopna pomáhat dokonce u sousedů.“ Řekl: „Teď...“

Řekl jsem: „To je neuvěřitelné.“

Řekl: „Dobře, podívej, co bych se chtěl dozvědět. Kdybych se někdy s tím kazatelem setkal, zeptal bych se ho, odkud se o této ženě dozvěděl, že bude uzdravena.“

„Ó,“ řekl jsem, „jistě.“ Byl jsem celý ušpiněný od krve, vousatý, víte, a řekl jsem: „Teď asi nevypadám moc na kazatele.“

Řekl: „No, připomínáš víc člověka.“

A řekl jsem: „Ano.“ A zeptal jsem se: „Můžu si vzít jedno jablko?“ Bylo na nich spousta vos.

Řekl: „Ano.“ Vzal jsem si jedno a zakousl jsem se do něho. A on řekl: „Poslužte si. Stejně tak jak tak je sní vosy.“

Řekl jsem: „Děkuji.“ Zakousl jsem se do něho a řekl jsem: „Velice chutné jablko.“

Řekl: „Ano. Tenhle strom mi už přinesl spoustu ovoce.“

Řekl jsem: „Ano. Jak je starý?“

Odpověděl: „Asi čtyřicet let. Zasadil jsem ho tady já. Byl to jenom takový semenáč.“

Řekl jsem: „Hm-hm.“ Řekl jsem: „Koukám, že z něho všechna jablka padají, a taky listí.“

On řekl: „Ano. Tak to už je.“

Řekl jsem: „Mohu se vás na něco zeptat?“

Řekl: „Ano, pane, prosím. Ptejte se.“ On řekl...

⁶⁰ Řekl jsem: „Co způsobuje...? Vždyť ještě nebyl mráz,“ řekl jsem, „máme teprve polovinu srpna a mrazy nepřicházejí dřív než v říjnu nebo v listopadu.“ Řekl jsem: „Ale tady — v polovině srpna — a listí už opadáva ze stromu. Čím to je, že to listí padá?“

„Inu,“ odpověděl, „odchází z něho míza.“

Řekl jsem: „A co kdyby z toho ta míza neodešla?“

On řekl: „No, to by přece... to by ten strom zabilo, když by přišla zima. V té míze se nachází zárodek života.“ Řekl: „To by ten strom zabilo, on by umřel.“

Řekl jsem: „Ano.“ Řekl jsem: „A proto se ta míza vrací zpět dolů do kořenů, tam, kde je teplo, a tam zůstává přes zimu. A když se vrací léto, ona přichází zpět a vyrostou nové listy a jablka.“

Řekl: „Je to tak.“

⁶¹ Řekl jsem: „Chtěl bych se vás na něco zeptat.“ Řekl jsem: „Co to je za inteligenci...? Strom přece žádnou nemá. Co to je za inteligenci, která říká tomu stromu: ‚Blíží se zima. Jdi do kořenů a zůstaň tam, dokud příští rok nepřijde jaro.‘“ Řekl jsem: „Nalijte vodu do kbelíku a pověste ho tady na ten sloupek a sledujte, jestli sejde dolů, když přijde podzim. Určitě to neudělá.“ Řekl jsem: „Musíte přece uznat, že existuje nějaký druh inteligence, který způsobuje, že míza ten strom opouští a sestupuje dolů do kořenů. A kdyby to neudělala, on umře. Schová se někde hluboko, aby zachovala svůj život. Vždyť ten strom přece žádnou inteligenci nemá, ale je to Boží zákon, který to způsobuje.“

On řekl: „Tedy, takhle jsem o tom ještě nikdy neuvažoval.“

⁶² Řekl jsem: „Pane, ta stejná inteligence, která říká tomuhle stromu... této míze v tom stromě, aby se vrátila do kořenů, ta stejná inteligence mi řekla, kdo je ta žena, a abych jí řekl, co se bude dít.“

On se zeptal: „Snad to nejsi ty, ten kazatel?“

Odpověděl jsem: „Ano.“ A tam jsem ho přivedl ke Kristu. A po roce zemřel jako křesťan ve věku asi pětasmdesáti let.

Job 14:10

63 Vidíte, Bůh je všude kolem nás. Bůh je všude. A když pozorujeme přírodu, můžeme Ho tam najít. Tedy, potom, když Ho Job našel ve smrti, pohřbu a vzkříšení přírody, která se znovu podle svého druhu reprodukuje, nemohl ale pochopit, jak je to s člověkem, co se s ním děje... když člověk... „Jestliže člověk,“ řekl, „ulehne, vypustí duši. Kam se poděl?“ Teď se podívejte; ten strom nikdy nezhršil. Příroda nikdy nezhršila. Zhršil člověk. A tak on nemůže... Ale on jako prorok...

Job 14:4; Job 15:14; Job 25:4; Amos 3:7

64 Tedy Bible, můj text říká: „On oznamuje svá tajemství svým prorokům.“ Slovo Páně přichází k prorokům. A on jako prorok — dobře známe Jobův příběh. Bůh to nakonec Jobovi vysvětlil, že lidské semeno nebylo dokonalé, protože lidská matka selhala v poslušnosti vůči Božímu slovu. Pokusila se ho smíchat s něčím jiným, ale z Božího slova nejde s ničím udělat křížence. To je pravda.

65 Ježíš, když byl tady, řekl: „Kdybyste měli víru jak hořčičné semeno a řekli byste této hoře...“ Proč se odvolával na hořčičné semeno? Hořčičné semeno nejde zkřížit. Ono zůstává ryzím hořčičným semenem. Nedá se s ničím jiným křížit. A On jinými slovy řekl: „Kdybyste měli tolik víry v Boží slovo, které se nezkrříží s nevírou nebo nebude pochybovat...“ Ó, cítím se nábožně podnícen! Takže nebudu o tom pochybovat!

66 Nezáleží na okolnostech nebo na čemkoli jiném, nezpochybňujte Boží slovo, věřte mu. Měli byste mu věřit. Kdyby mu Eva jenom věřila, pak by obdržela... pak by zrodila to správné dítě. Ale předtím než... předtím, než k ní přišel její manžel, zastihl ji už poskvřenou, jak se to rovněž přihodilo Jahvemu a také Ježíši. Bylo tam nalezeno poskvření lůna její mysli. Přijala semeno nevíry navzdory Božímu slovu, protože jí bylo předloženo něco jasnějšího a ona byla žádostivá docílit více poznání.

67 Tak je to i dnes. Stojím tady ve škole. Kdybychom neměli vzdělání, tak bychom byli bandou nevzdělanců. A vzdělání je součástí civilizace. Ale civilizace, vzdělání, přichází pouze skrze křesťanství. Civilizace je základnou křes... nebo křesťanství je členskou základnou civilizace. Absolutně. Civilizace přišla skrze Krista. Rozhodně.

Zjevení 22:20

68 Tedy, zpochybnit Boží slovo nebo ho s něčím smíchat, kvůli docílení většího světla... Tohle smíchat nejde. To se nesmíchá. Musíte tomu věřit tak, jak to Bůh nechal napsat a takovým způsobem, jak to

vyřkl. Nejde k tomu nic přidat ani z toho nic vzít, ale věřit tomu takovým způsobem.

69 Nuže, Job jako prorok... Nakonec vešel do vidění. A pak, když spatřil, jak Bůh hodlal otevřít pro člověka cestu, aby mohl znovu ožít, protože tady mělo být další vyřčené Slovo, totiž, že panna měla počít...

Lukáš 1:38

70 To byla Eva, ta první, která to zpochybnila. A když to Slovo přišlo k Marii, ona to nezpochybnila. Řekla: „Pohleď, jsem služebnice Pána. Ať se mi stane podle tvého Slova.“ Vidíte? Nikdy neřekla: „No, moment, počkejte chvílku, dokud nepocítím život a pak o tom vydám svědectví. Počkejte, dokud nebudu mít naprostou jistotu.“

Tak je to s námi, takzvanými křesťany, v dnešní době: „Počkejte, dokud si nebudu úplně jistý. Počkejte, dokud se nebudu cítit lépe.“ A, „počkejte... dokud neuvidím, že se něco stalo, pak to udělám.“ Ne! Tady o to nejde. Musíš nejdřív věřit.

1. Královská 17:13

71 Co řekl Eliáš té ženě, ke které šel a která neměla víc než hrst mouky? Řekl: „Nejdřív udělej placku mně,“ a potom začni. Zázrak se stane potom, když položíš Slovo Boží na první místo. Začneš věřit Božímu slovu a pak po přijetí Slova se stane zázrak, protože to Slovo je semenem, které ten zázrak zplodí. Jdi a vezmi nejdříve to Slovo a Duch svatý tomu udělí svůj život tak jako voda, která spadne z nebe.

Jan 3:14; Jan 4:14; 1. Korintským 10:4

72 Víme, že Duch svatý znázorňuje... Voda znázorňuje Ducha svatého, jako... Jako Mojžíš vyzdvihl měděného hada na poušti, tak musí být vyzdvížen Syn člověka. Proč? Hynoucí lidé. A když pozvedli zrak k tomuto měděnému hadu, to zachránilo životy těch hynoucích lidí. Když on udeřil skálu... Kristus je tou skálou, která byla udeřena. Z něho vytekla hynoucím lidem voda života. Musíte tomu uvěřit a jednat podle toho. Tedy.

73 Teď si zapamatujte. Potom, co Job uviděl příchod Toho spravedlivého, Toho, který se mohl postavit v trhlíně mezi hříšníkem a Bohem a překlenout tuto cestu — to dokonalé Semeno... „Tato semena,“ řekl, „jsou porušitelná. Vidím, jak se dostávají do země.“ Jeho synové ho přijdou oplakávat, ale on to už nevnímá. Ulehl a už nikdy nevstane. Položí se a zetlí. A to je konec. Nemůže už nikdy povstat, protože je z nedokonalého semena.

Job 19:25, 26

74 Ale on řekl... Když zjistil, že přichází někdo, kdo přinese zpět

tuto dokonalost Božího slova a kdo proklestí cestu — kdo překlene tuto cestu — pak prorok vešel do Ducha a zvolal: „Vím, že Vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. A ač by kůži mou i tělo červi zvrтали, však vždy v těle svém uzřím Boha.“ Viděl příchod Toho spravedlivého. A co se stalo? Job jsouc prorokem — Boží tajemství jsou oznamována prorokům — vyřkl Slovo. A když vyřkl to Slovo, které mu bylo Bohem ukázáno, ono se zhmotnilo, protože to bylo mluvené Slovo. A ve svém čase se to stalo přesně takovýmto způsobem.

⁷⁵ Narodil se Kristus. Ten Vykupitel, který se mohl postavit mezi živými a mrtvými a překlenout tuto cestu a přivést zmrtvýchvstání. Přesně tak. A proč? Bylo to Slovo Boží. Tedy, On vyřkl Slovo, a to Slovo bylo semenem, ale ono muselo dozrát ve svém čase. Každé semeno Boží, zaseté správným způsobem, dozraje.

Nu, co kdyby Bůh poslal Marii své poselství skrze anděla a řekl: „Zdravas Marie, pozeňnaná jsi mezi ženami. Budeš mít dítě, aniž jsi poznala muže.“ A ona by odpověděla: „Měj chvíli strpení, vezmi mě do laboratoře; říkáš mi... ať mi doktor dokáže, jak by se mi to mohlo stát,“ vidíte, „pak bych tomu možná uvěřila.“ To by se nikdy nestalo. Ale k jakému závěru došla? Lůno jejího srdce, lůno jejího ducha bylo... Lůno vašeho ducha je ve vaší mysli. Vaše mysl je kanálem.

⁷⁶ Vy máte pět smyslů, které řídí vaším tělem. Máte pět smyslů, které řídí vaší duší — svědomí, a tak dále. Tedy, toto tělo, máme tady zrak, hmat, cit, čich a sluch. Ale do duše vede jenom jeden kanál. Což ukazuje na to, že jste semenem. Vy jste duší, tělem a duchem — a potom ten jeden kanál, ta jedna cesta, jedna ulice, která tam vede, je to vaše svobodná morální volba. Tudiž, můžete to přijmout nebo zavrhnout. Můžete udělat, co se vám líbí.

Lukáš 1:34, 38

⁷⁷ A proto, Eva stála na tom stejném základě. Mohla vzít Boží slovo a říci: „Bůh řekl, abych to nedělala, abych se od toho držela zpátky.“ To by bylo v pořádku, ale místo toho se to pokoušela zkrřížit se satanovou lží, a to na ni přivedlo smrt. Ale když to přišlo k Marii, tam to bylo jiné: „Hle, jsem služebnice Páně.“ A jak se to stane? Na tom nezáleží, jak se to stane. „Ty jsi to vyřkl, to je Slovo Boží, já to přijímám. Hle, jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle tvého slova.“ A tak to bylo. A tím to končí. Ona tedy byla v pořádku.

Matouš 1:18; 1. Timoteovi 3:16

⁷⁸ Vidíte, porodila zárodek života, který byl Slovem Božím

projeveným ve formě člověka. A skrze smrt Toho spravedlivého... On zaplatil smrtí... Dluh jednoho každého z nás, kteří jsme byli nespravedliví. A, tedy, přijetí Jeho Slova nám přináší život a vnáší Krista zpět do nás, protože Kristus je Slovem, mluveným slovem. A ono dozraje, pokud ho můžete přijmout. Vy, kteří jste nemocní, přijměte ho. Věřte mu. Ono musí dozrát, musí dozrát ve svém čase. Musí se to stát.

⁷⁹ Tedy. Všichni věříme, že žijeme v poslední době. Každý inteligentní člověk, domnívám se, že když se rozhlédne kolem sebe a podívá se, uvidí, že něco takového už takto déle nemůže trvat. Potřeboval bych ještě patnáct minut, abych vám mohl ukázat, co tím myslím. Každý ví, že se musí něco stát. Všechna Písma na to poukazují.

2. Petrova 3:8

⁸⁰ Jsme vyučováni, že svět byl stvořen v průběhu šesti tisíc let, protože jeden den u Boha je tisíc let, a tak dále — šest tisíc let procesu stvoření. V pořádku. Je to nazváno šesti dny a Bible říká, že u Boha jeden den je jako tisíc let nebo tisíc let jako jeden den.

⁸¹ Tedy, první dva tisíce let, tento svět, kosmos (světový řád) dospěl do svého konce a Bůh musel něco poslat — soud z nebe — a odsoudit tuto zem soudem a zachránit spravedlivého Noema a jeho rodinu.

Jan 3:17, 19; Jan 5:22, 27; Jan 9:34

⁸² Ve druhém dvoutisíciletí se stalo totéž. Kosmos, ten světový řád, dokonce i církev se stala zkažená, poskvrněná. Za Noemových dnů se mu posmívali a dělali si z něj legraci a on kázal sto dvacet let ve dveřích svého korábu. Ve druhém dvoutisíciletí se církev ocitla v zajetí a páchala smilstvo s tímto světem a stala se pouhou snůškou různých forem a věrovyznání. A Bůh seslal na svět soud tím, že poslal svého Syna — a svět tak dospěl na konec svých možností.

Matouš 24:32; Marek 13:20

⁸³ Nuže, dnes máme rok 1962, a co říká Bible? Bible říká, že v těch posledních dnech to dílo musí být zkráceno (a Písmo nemůže lhát), a to kvůli vyvoleným — pro ty vyvolené — jinak by nebylo zachráněno žádné tělo. Tudíž vidíme, že jsme na konci času.

⁸⁴ Ten sedmý *den* je sabat, což znamená milénium. To je... to se stane během toho času — v tisíciletém království. Tedy, ale těch šest dnů je naplněných. Člověk má teď ve své ruce zbraň, kterou může zničit sám sebe. Je schopen zničit tento svět, může vyhodit tento svět do vzduchu během zlomku vteřiny. Může vynést člověka na oběžnou

dráhu nebo proletět kolem naší země a říci: „Vzdejte se, jinak použijeme tohle.“ Je to tak. A co udělají? Přece každý rozumný člověk by se vzdal. A co potom?

⁸⁵ A malé... Bývalo zvykem, že velké národy ovládaly malé národy. To už neplatí. Mají teď stejná práva, rozumíte. A tak nadešel čas, ve kterém vidíme a věříme, že jsme na konci času.

Tedy, mohli bychom v tom pokračovat dlouhé hodiny, ale teď, během několika minut, bychom se chtěli podívat na některá místa Písma z pohledu semena, které bylo zaseto pro ten konečný čas.

Skutky 3:18, 21; Skutky 26:22, 23

⁸⁶ Co kdyby semeno... Jobem vyřčené slovo, mluvil o něm Izaiáš, každý muž Boží, každý prorok Boží, že On oznamuje svá tajemství (dokonce David, Izaiáš, Jeremiáš a ti ostatní), mluvili o příchodu toho semena. A když nastala ta doba, stalo se to přesně tak. A tak se to děje vždycky. To nemůže zklamat, to je Boží slovo. Ono je věčné. Nemůže selhat. Všichni víme, že Ježíš byl tím Slovem.

5. Mojžíšova 18:15; Skutky 3:22; Židům 1:1, 2

⁸⁷ Dobře, vezměme tedy Jeho Slovo. Židům 1 říká: „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, Krista Ježíše.“ Tedy, On byl Bohem - prorokem. On byl určitě prorokem. Mojžíš řekl: „Proroka, jako jsem já, vzbudí vám Pán Bůh váš.“ Ale to bylo něco víc než prorok; On byl Bohem zjeveným v těle.

Matouš 24:3, 7; Lukáš 21:29

⁸⁸ Tedy, tento Bůh-prorok nám zanechal dvě nebo tři znamení, na která bychom se teď chtěli podívat, veliká znamení, která si chceme připomenout. U Matouše 24, když se Ho zeptali: „Kdy se tyto věci stanou? Jaké bude znamení konce světa? Kdy se to stane?“ On předložil tolik různých událostí, které se stanou: národy povstanou proti národům, království proti královstvím, a tak dále a dál a dál. A řekl: „Učte se podobenství od fíkovníků a od těch ostatních stromů.“

Lukáš 21:29

⁸⁹ Kolik z vás je tady křesťanů? Zvedněte ruce. V pořádku, děkuji. Asi sto procent. V pořádku. Teď sledujte, když přinášíme to znamení semena posledního času. Ježíš řekl: „Učte se podobenství od fíkovníku.“ Tedy, když vidíte fíkovník... tedy, učte se podobenství, a o čem? O fíkovém stromu. Přece všichni víme, zejména čtenáři Bible, že fíkovník vždy představoval židovskou rasu.

Joel 1:4; Joel 2:25

⁹⁰ Joel řekl: „Co zůstalo po housenkách, snědly kobylky,“ a tak dále. To byl pahýl, církev úplně ohlodaná vyznáními víry. Ale řekl: „Já obnovím, praví Pán.“

Job 14:7; Lukáš 21:29; Římanům 11:16, 17

⁹¹ Tedy, Židé byli odříznuti, říká nám to Pavel, a pohané byli do toho království naroubováni. Ale všimněte si. Ježíš řekl: „Učte se podobenství o fíkovníku.“ Tedy, tento strom, tak jak to viděl Job, když je stát, může znovu ožít?

Lukáš 21:30

⁹² Jistě. On řekl: „Když vidíte fíkovník a všechny ostatní stromy...“ Stromy. Jaké stromy? Existuje strom Života, existuje strom vyznání víry (denominace) a jsou stromy národů. „Když uvidíte fíkovník a ty ostatní stromy, když uvidíte, že pučí, (pupeny, jak za chvíli vyraší listy) říkáte, že se blíží léto.“ Všimněte si, On řekl podobenství o národech.

Lukáš 21:29, 30

⁹³ Tedy, Bůh jedná s pohany kvůli nevěstě, s jedním tady a s druhým tam. Ale s Židy jedná jako s národem. Ne jako s jednotlivci. Jako s národem. On je vždycky... Byl to Bohem vyvolený národ. Bůh je vyvolil jako národ. Do Jeruzaléma přicházejí misionáři, a tak dále — když bude Izrael zachráněn, bude to národ. Bible říká, že se narodí během jednoho dne. Je to tak. A tak Izrael přijme Krista najednou... pouze... jako národ, ne jako jednotlivci.

Ale všimněte si teď, co On řekl. Přijměme to. Sledujme to pozorně: „Když uvidíte fíkovník, jak už začíná znovu pučet a všechny stromy, jak už pučí...“

Lukáš 21:29, 30

⁹⁴ Nu, všechno má teď probuzení nebo mělo probuzení. Židé jsou zpět ve své domovině jako národ a vlaje nad nimi jejich vlastní vlajka. Mají svou vlastní vládu, svou vlastní měnu. Jsou národem poprvé od doby asi kolem, myslím, že asi 1 800 let. Ó, více — asi 2 200 let. Kolem 2 200 let. Izrael je znovu národem, nejstarší vlajka na světě, ta šesticípá Davidova hvězda znovu vlaje, poprvé od 2 200 let. A Ježíš řekl: „Když začne pučet, čas je blízko a ve dveřích.“ Izrael, to je řečeno o Židech.

⁹⁵ Teď sledujte. On řekl, že když všechny stromy začnou pučet... Římskokatolická církev má za sebou největší rozmach, jaký kdy měla. Protestantská církev má největší probuzení, jaké kdy měla. Bill Graham a Jack Schuller, letniční měli největší probuzení, jaké kdy

měli, Oral Roberts, Tom Hicks a ti ostatní velcí muži — probuzení.

Daniel 2:31-35

⁹⁶ Všimněte si. Velmoci měly své probuzení, světové velmoci. Teď probíhají probuzení. Kdo bude největší velmocí? Komunismus? Slyšíte, jak všichni... Kazatelé stojí za kazatelnami a říkají: „Ó, bojíme se komunismu.“ Nesmysl! Ukažte mi jedno místo Písma, kde komunismus bude vládnout světem. Romanismus bude vládnout světem, ne komunismus. Podívejte se na vidění krále Nabuchodonozora, slovo Páně, ta hlava ze zlata, pak mosaz až k římským nohám, které byly ze železa a nikdy se nezměnily. A ten kámen sestoupil, když to bylo stále v tom stavu železa a udeřil do toho. Pamatujte, že na konci to bylo smícháno s hlinou, což svědčí o slabosti. Hlína a železo smíchané spolu.

⁹⁷ To veliké shromáždění, které se právě tady konalo, Chruščov a Eisenhower... Víte, co znamená Chruščov v jeho vlastním národě, v národním jazyce? Chruščov znamená bláto, hlinu. Víte, co znamená Eisenhower v angličtině? Železo. A aby se to stalo ještě jasnější i pro lidi, Chruščov si vyzul botu a tloukl s ní do řečnického pultu. Oni se nedohodnou. A kdo bude vládnout? Řím bude vládnout. Konfederace církví spolu s katolicismem... budou svázány dohromady a jsme právě v tomto bodě — ta vládnoucí síla. Říká to Bible. To je semeno, které nemůže selhat.

⁹⁸ Podívejte se teď. Copak ten nový papež nezve protestantské církve k sobě? A copak ony nepůjdou? A co vy letniční? Jsme na tom stejně — to je federace církví. Tady to máte. To je semeno, které se musí naplnit. To se musí stát. To musí dozrát. A je načase, aby to dozrálo. Lidé — co oni udělají? Zorganizují se a budou stavět větší budovy, větší organizace, větší denominace. A co se stalo? Tatáž věc — přesně to, co říká Bible, že se stane.

⁹⁹ A to je to, co Bůh-prorok, Ježíš Kristus, řekl, že se stane. Židé budou obnoveni a bude mezi nimi velké probuzení, jakožto národa, který se shromažďuje, jako národ. Bude probuzení mezi metodisty, baptisty, presbyteriány, a tak dále, probuzení mezi letničními, a to je tady. Národy budou bojovat proti národům, semeno bude dozrávat. Izrael se stal národem po 2 200 letech. Co se stalo? Všechny církve se daly dohromady, aby měly probuzení. V pořádku, pánové.

2. Tessalonicenským 2:3; 1. Timoteovi 4:1; 2. Timoteovi 3:1, 7-9, 13

¹⁰⁰ A další velké semeno bylo zaseto. On řekl, že v těch posledních dnech, ve 2. Timoteově ve 3. kapitole, že v církvi nastane odpadnutí od

biblické víry. To je pravda. Je to semeno? Je to zaslíbeno? Podívejte se na ně dnes! Podívejme se na naše církve! Co ony dělají? Organizují se dohromady, dohromady spolupracují, dohromady se svazují a nastává odpadnutí. Nevěří Bibli, nevěří v čistou pravdu Božího slova.

Říkáte: „Bible říká tohle.“

„To je přece minulost. Nic takového neexistuje. Ó, něco takového neexistuje. Dny zázraku jsou už dávno ty tam. Něco takého jako křest Duchem svatým neexistuje. To bylo jen pro hrstku lidí — pro těch dvanáct — tam na začátku, pro apoštoly.“ Vidíte? Co to je za semeno? Ono dozrává. To je znamení semena poslední doby.

Lukáš 21:28

101 A co řekl Ježíš? „Když uvidíte, jak se toto bude dít, pozvedněte hlavy, vaše vykoupení se blíží (to je pro církev).“ Vidíme, že ona odpadne. V pořádku. Přesvědčujeme se o tom. V pořádku.

Joel 2:23

102 Tedy, řekli jsme, jak nám bylo Joelem řečeno ohledně posledních dnů, (ta další část Písem, poslouchejte teď pozorně), že zde bude ve stejném období raný a pozdní déšť. Kolik z vás křesťanů o tom ví? Řekněte „amen“. Jistě. Co...

103 Jednoho dne, když jsem se k mému překvapení podíval... Raný a pozdní déšť přijde v tom stejném období. Tedy, slovo „raný“ jako hebrejské slovo (vezměte si hebrejský slovník a najděte si to), hebrejské slovo pro „raný“ znamená „moureh“. „Moureh“ znamená nauka — nebo vyučování. Přijde déšť vyučování. Čím on je? Bude to vkládání semen do země. Co mělo...

104 A co následovalo potom? Dobře, zjišťujeme tedy, že padal déšť učení. Baptisté říkali: „O jeden milion více v roce 1944,“ což bylo jejich cílem. Počet členů církve. Velká probuzení Billy Grahama, našeho velkého evangelisty, pohledte, co docílil. Podívejte na Orala Robertse a letniční. Byl to déšť vyučování, jež spadl.

Byly také národní deště nauky — komunismus byl zaséván mezi lidmi v každém národě.

Bylo také římské probuzení. Víte, co se stalo? Když odevzdají tu západní část... nebo tu východní část Berlína zpět, to postaví komunismus... chtěl jsem říct to římské impérium přesně do toho stejného kruhu, jak to bylo v Ježíšově době. Tím to bude opravdu naprosto přesně docíleno.

Tak tedy probíhá toto probuzení. Čím to je? Setím.

105 Už neslyšíme tolik o Billy Grahamovi. Je to tak? Nebo o Oralovi? A co s těmi ostatními? Víte, že ty velké ohně probuzení už nehoří. Co to způsobilo? To je znamení semena poslední doby. Ta slova už byla zasetá. Čím to je? Denominace budou sklízet denominace. To způsobí, že se spojí dohromady.

106 Ale Slovo Boží bylo také zaseto. A když Duch Boží začíná padat, Slovo Boží bude žít v těchto lidech. A tato falešná nevěsta, která tam spáchala cizoložství a zamotala se do věrovyznání a zaprodala své prvorozenství, bude sklízet, a co? Konfederaci církví, to znamená, že musí být svázány a spáleny jako trní a bodláčí. Ale tam, kde bylo zaseto do lidských srdcí Boží slovo, bude sklizní Kristova nevěsta. Je to tak jisté, jako že tady stojím. Znamení poslední doby.

107 Co se to děje, církvi Boží? Co se to s námi děje? Co se to děje s vámi baptisty, s vámi presbyteriány, se Sbory božími, s hnutím Jenom Ježíš a se všemi ostatními z vás? Co se to s námi děje? Copak to nevidíte? To semeno... copak... Buďte opatrní, jaké semeno přijímáte do lůna vašeho srdce! Nepřijímejte věrouku; přijímejte Slovo.

108 Tolik se toho namluvilo o pozdním dešti. Nerad bych vás shazoval, bratři pozdního deště, ale tohle není pozdní déšť. Pokud je pozdní déšť za námi, Boží moc by do toho přišla a byl by tím zasažen celý svět. Pozdní déšť se teprve chystá přijít. Co se to děje? Církev se snaží něco sama vyprodukovat, přesně tak jak o to usilovala Eva. Pokoušela se získat více světla, aby něco vyrobila.

109 My jsme udělali totéž. Snažili jsme se to udělat sami. Dejte od toho ruce pryč. Dovolte to udělat Bohu. Chopte se Jeho Slova a věřte mu. Zachovejte to ve vašem srdci. A když ten déšť začne padat, zmocní se toho život a Slovo se projeví.

110 Domnívám se, že si myslíte, že jsem se zbláznil, ale tak to není. Ne, nechte mě v každém případě na pokoji — jsem šťasten v takovém stavu, v jakém jsem. A tak, věřím Božímu slovu. Co se to s tebou děje, církvi? Její lůno, její otevřená mysl přijala všechny druhy věrovyznání a dogmat místo Slova Božího. Když přišel Kristus, našel tutéž věc, kterou našel Adam. Tu stejnou věc našel i Jahve. A zde jsou tato znamení a projevy poslední doby a církev na to nenachází odpověď. Je to tak. To je ten čas.

si, tady byly... Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Byli tam dva andělé, kteří šli dolů k sodomitům. Vzpomeňte si, Lot kdysi chodíval s Abrahamem. Církev kdysi chodívala ve společenství s Kristem, se Slovem. Ale zaprodali své prvorozenství denominaci. Teď se ale zaprodávají úplně, organizují se do jedné velké církevní konfederace.

112 Přesně to se stalo Lotovi. On tam odešel. Dva andělé — Oral Roberts a Billy Graham, v dnešním měřítku — oni tam šli a předložili jim evangelium. A co se stalo? Byla z toho dokonce ostuda.

113 Ale Abraham... Jeden z nich tam zůstal. To byl ten, kterého on nazval Bohem. A to znamení, které On před nimi ukázal, co způsobilo? Bylo důkazem, kým On je. Abraham byl vyvolený, protože byl... Abraham měl zaslíbení. A teď podívejte, to je semeno Abrahamovo. To zaslíbení platí nejen pro Abrahama, ale pro jeho semeno. A není tím míněno semeno Izáka. Ono selhalo. Bylo dokázáno, že selhalo. Ale semeno, ta víra, kterou on měl — bez ohledu na okolnosti, ačkoliv to bylo proti přírodě a proti tomu, co o tom říkali lékaři — Abraham... Potom, co obdržel zaslíbení, kdy to bylo naprosto nemožné...

1. Mojžíšova 18:10; Galatským 3:16

114 On si vzal za ženu svou sestru — možná jí bylo sedmnáct let, byla to jeho nevlastní sestra. Neměli děti. A když jí bylo pětasedesát a jemu pětasedmdesát, Bůh se mu zjevil a řekl: „Budeš s ní mít dítě.“ Co to? On se ale chopil Jeho Slova a připravil se na to. Po pětadvaceti letech se ještě nic nestalo. Teď je mu sto let a jí devadesát, a přesto je to nezastavilo: „Nezapochyboval o zaslíbení Božím nevírou.“

To je víra. To je královské semeno Abrahama. To je ten druh semena, který se chopí Božího slova. To je to, co zrodí nevěstu. To je to, co se setká s Kristem. On je Slovem.

115 A jestli je církev zasetá něčím jiným než Slovem, pak nemůže jít na setkání s Ním. On nebude mít zrůdné tělo, které je napadeno houbami. Má dokonalé tělo a On je tím dokonalým Slovem. A církev bude zasetá a bude věřit Jeho dokonalému Slovu. A to dokonalé Slovo se sloučí s dokonalým Slovem, jako jedno tělo, jako muž a žena. Amen! (Já neříkám „amen“ sám sobě, ale „amen“ znamená „ať se tak stane“.) Každopádně tomu věřím. Ano, prosím!

Raný déšť už spadl. Ten druhý déšť přijde za chvíli. A co zplodí? Jen sledujte.

Matouš 25:1-8

116 Ještě jedno znamení: pošetilá panna. Ježíš řekl, že krátce před příchodem ženicha, bude mít moudrá panna ve své lampě olej, a jedna bude pošetilá. A ta pošetilá panna se jednoho dne probudí a zjistí, že žádný olej ve své lampě nemá, zatímco to pokročí tak daleko: „Hle, ženich přichází.“ To je to volání, které teď zaznívá. „Přichází Kristus!“ A ona se probudila a zjistila, že nemá žádný olej.

117 Olej znamená „Duch.“ Duch je tím, kdo oživuje to Slovo. Duch je ta voda, která přináší Slovo život. Zasejte to... Vy říkáte: „Dobře, a co s těmito církvemi?“ Jestli zasévaly denominační semena, budou přivedena k životu. Duch Boží to přivede k životu.

Matouš 5:45; Matouš 7:20; Židům 6:7,8

118 Bible říká: „Děšť padá na spravedlivé i nespravedlivé.“ Židům 4, 3... 6. kapitola říká, že déšť často přichází na zem a země plodí užitečné ovoce, ale trní a bodláčí se radují také a žijí díky tomuto dešti také. „Ale po jejich ovoci je poznáte.“ Je to čistá pravda. Tedy, když oni uviděli, že... Podívejte, to ovoce musí být shromážděno a ten déšť se chystá spadnout. Denominace vylíhnou denominace a nic víc. Ale Slovo vylíhne Krista, nevěstu. Zcela určitě. Sejte semeno Slova. Tedy, když moudrá panna...

119 Všimli jste si *Hlasu křesťanských obchodníků*? Kážu pro ně na mezinárodním poli. Nešetřím nikoho. To je Slovo. Podívejte! Ale co v... Podívejte na presbyteriány, na episkopální — stovky z nich se všude snaží najít Ducha svatého. Pustili se do velké věci.

120 Vzácný kazatel, můj přítel z Afriky, znamenitý a zbožný muž, zeptal jsem se ho: „Nevíš, co to má znamenat, bratře? Jaká je tvoje služba?“

Odpověděl: „Měl bych přivést Babylon.“

121 Nevidíte, že přesně v tom čase, když pošetilá panna chce trochu oleje, aby si zajistila růst svého semena, že právě v tom čase, kdy přichází Kristus, ona je tady zanechána? Ten velký kazatel Billy Graham právě řekl, že potřebujeme Letnice, že se lidé potřebují navrátit. Episkopální napsali velký článek, asi takhle dlouhý oběžník, kde říkají: „Potřebujeme mluvící v jazycích. Potřebujeme Božské uzdravování v církvích a uzdravovací bohoslužby; lidi, kteří se budou modlit za nemocné.“ Čeho se snaží docílit? Získat olej do svých lamp. Přesně tak. To je znamení semena poslední doby. Amen. A zatímco usilují, aby toho dosáhly, přichází ženich a nevěsta odchází, a ona zůstala uzamčena venku. Ó, jak nádherný den, ve kterém žijeme.

122 Rád bych řekl ještě jednu věc: úzkost mezi národy. Ó, aj! Hrozná znamení na nebi — věříte, že to je tak? Podívejte. Vezměme si několik z nich... Máte ještě pár minut čas, abychom o půl desáté skončili? Nerad bych publikum zdržoval. Je to milost, že nám tito lidé dovolili použít toto místo.

123 Poslouchejte. Kolik z vás... a každý z vás, určitě jste viděli... Národy byly právě nedávno otřeseny jedním znamením. Víte, co nedávno řekl ten člověk na oběžné dráze...? On tam zjistil věci, které nikdy... Ani věda neví, co to je. Když obletěl kolem země... A přesto se dívali a dívali a dívali a neviděli to. Myslel si, že se jeho oběžná dráha zhroutí, ale nestalo se to. Jeho oběžná dráha byla v pořádku. Světla.

124 Jen se podívejte, co bylo právě na... mohli jste to slyšet v rozhlase, mohli jste to vidět v televizi, bylo to v novinách — všude samé létající talíře. A Pentagon se toho dne nechal slyšet, bylo to asi před šesti týdny, že to není žádný výmysl. Dokonce to ukázali v televizi, jak je zachytili; jsou inteligentní — sestupující světla, která se zavěsila nad Pentagonem asi takhle, po celém území Washingtonu, DC. Zachytili to radarem a poslali tam nahoru piloty. A oni je obklíčili, obklíčili je a oni pak v mžiku oka zmizeli. Intelligence! Co to je?

Lukáš 21:25, 26

125 Ježíš řekl, že budou hrozná znamení, znamení na nebi, lidská srdce budou selhávat, strach a zmatenost času, úzkost mezi národy. Copak nevidíte, že tato znamení semena času jsou tady? Je to čas žně, věcí, o kterých říká Bible, že se musí stát? Tato semena byla zasetá a copak nevidíte, že se vzchopila k životu a žijí? Hle, v čem to je.

126 A ještě jedna věc. Poslyšte, před... Teď poslouchejte pozorně. Ať vám to neunikne. Před prvním Ježíšovým příchodem astronomové z Indie, mudrci... Byl jsem misijně v Indii a hovořil jsem o tom s těmi mudrci. Oni byli pozorovateli. Byli to astronomové — pozorovali na obloze nebeská tělesa. A oni říkají, že Bůh se vždy oznámí v nebeských tělesech, předtím než udělá něco na zemi, předtím než cokoliv podnikne.

Matouš 2:9

127 A oni řekli: „Když tito... ti tři mudrci se šli poklonit tomu Králi, který měl vládnout na zemi, králi děťátku — a oni následovali hvězdu, jak to udává vaše Písmo.“ Ale řekl: „Uprímně řečeno, byly to tři hvězdy pospolu a ony utvořily jednu hvězdu.“ A oni říkají, že... Křesťanský astronom, se kterým jsem mluvil nebo mudrc, řekl: „To znamená, že byly tři lidské rasy, za které tento Muž zemřel. Pouze tyto tři rasy. Jsou

to potomci Chama, Sema a Jáfeta. A když jeho evangelium bude kázáno potomkům Chama, Sema a Jáfeta — sejdou se v Jeho Evangeliu — pak nastane návrat.“

128 To je pravda, pokud dotyčný tomu chce věřit. Tři je číslo dokonalosti. Ale čemu věřím já, ohledně těch tří? Čemu věříme? To je ta trojice dokonalosti, která poukazuje na trojici Boží (Otec, Syn a Duch svatý), který byl zjeven v člověku, v Ježíši Kristu, v tom jediném dokonalém člověku. Všichni ostatní lidé selhali. Všechno ostatní zemřelo. Ale přišel Člověk, který nemohl zemřít — dokonalost, takže ani smrt na Něj neměla a On povstal znovu.

129 Tři je číslo dokonalosti. Všichni to víme. Tři je Boží číslo Jeho numerologie. Bůh se uvádí v známost na základě svých čísel. Tři je dokonalost a sedm je uctívání, dvacet čtyři je uctívání, čtyřicet je pokušení, padesát jsou Letnice, slavnost, jubileum. Vidíte, a tak dále. To jsou všechno Jeho čísla. A Boží numerologie je dokonalá, je v dokonalosti. Tedy, trojka je číslem dokonalosti. A krátce předtím než... poslouchejte pozorně. Když se mělo narodit to malé dítě, Kristus, tři hvězdy vyšly společně, vytvořily tu jednu Jitřní hvězdu, která odrážela Kristův příchod jako malého dítěte, toho dokonalého.

130 Co se stalo teď? Sledujeme, jak to v novinách jen hučí a v televizi a v celém tomto národě; kde se zrovna postavilo pět hvězd do jedné řady s touto zemí. Čím je pětka? Je to číslo milosti. Pokaždé, když se tyto hvězdy setkají, musí se něco na zemi stát. A co se stalo? Seřadilo se pět hvězd. A co to znamená? Co to představuje?

131 Jen se podívejte, co se od té doby stalo. Německo bylo téměř smeteno z mapy. Nějaký astrolog řekl, že svět pukne jako vodní meloun. Oni prorokují o všech strastiplných věcech pro tento poslední den. Podívejte, co se stalo před nedávnem v Anglii. Byla tam bouřka, která jim smetla jen tak sedmdesát tisíc domovů. Pohromy na každém místě. Kalifornie, Los Angeles téměř smeteno do oceánu. Co to je? To je počátek bolestí. Všude zemětřesení. Co to je? Pět hvězd se seřadilo do jedné linie. Milost, Boží milost.

132 A co se stalo? Církev ve stavu nemluvněte (haleluja!), nevěsta ve svém dětství, moc Boží na ni začala padat, ona se tvaruje do podoby nevěsty pro svého Ženicha. Tyto tři hvězdy znamenají dokonalost nebeského Otce, tu trojici, která se stala jednotou na zemi mezi námi — Boží úřady stávající se jedním úřadem. Co se teď stalo? To je Církev živého Boha, která se dala dohromady pod svrchovaností Božího slova a astronomická nebesa oznamují její příchod. Amen! Nemusíte tomu

věřit, ale tak či onak to zůstává Slovem. Ano, přátelé.

Efezským 5:27

133 Co se vlastně děje? (Na závěr.) Můžu říci toto: přátelé, Církev vystupuje do popředí. Bůh bude mít Církev bez poskvrny a vrásky. Ona je předurčená. Bůh to řekl, že ji bude mít, a to se stane. A kdo bude jejím členem? Nevím. Doufám, že to budu já, doufám, že i vy jste členy. Ale On bude mít tělo bez poskvrny a vrásky.

134 A já věřím, že tato znamení poslední doby a události, které probíhají, se vrství jedna na druhou, aby ukázaly, že Kristus je připraven přijít pro svou nevěstu. Je to Bůh ve svém Slově, který se projevuje v člověku, v dokonalém člověku, a tak Bůh a Jeho Slovo se scházejí a On sám se projevuje v nevěstě. Ne tak jako v Evě, která to zkrřížila s něčím jiným. Ale neposkvrněné Slovo Boží se zrodí v této Církvi a ona se postaví na podobenství Ježíše Krista s pomazáním Jeho Ducha, v Jeho Slově. Amen! Věřím, že je to teď oznamováno.

Zachariáš 14:5

135 Prorok řekl: „Nastane den, který nebude nazván ani dnem ani nocí, ale v čase večera bude světlo.“ A každý z vás čtenářů Bible to zná. Co se děje? Civilizace putuje z východu na západ. Čína je nejstarší civilizací. Civilizace měla začátek na východě a šla po směru slunce a putovala na západ. Kde se teď nachází? Na západním pobřeží. Kdyby popošla ještě o kousek dál, ocitne se znovu na východě. Sledujete, co tím myslím?

136 Totéž slunce, které vychází na východě, je tímtež sluncem, které zapadá na západě — totéž S-L-U-N-C-E. A tentýž S-Y-N, Syn Boží, který přišel na zem vzít nevěstu z těch západních lidí... A tato nevěsta se poskvrnila jako Eva, jako Jahveho nevěsta. A ten stejný Syn, který tam zazářil s toutéž mocí na Letnice a způsobil, že dozrálo semeno, které zasel, tentýž Syn září teď, na této západní polokouli. A kvůli čemu? Aby způsobil dozrání semena, které bylo zaseto a zplodil nevěstu. To večerní světlo Evangelia zplodí nevěstu (Amen!) pro Pána Ježíše. To jsou některá z těch večerních znamení — máme jich stovky.

137 Zůstává nám do konce ještě pět minut. Jsi jedním z nich? Věříš, že jsi jedním z těch semen? Věříš, že tvé srdce je zaseto neposkvrněným Evangeliem a že není na světě nic, co by mohlo vzít Slovo Boží z tvého srdce? Věříš tomu? Pokud ne, můj příteli, může se stát, že se už spolu nikdy na této planetě nevidíme. Ale zapamatuj si toto, že Slovo Páně a tajemství Páně jsou oznamována Jeho prorokům. Jeho proroci o tom mluví. A zde to právě teď máte. A vidíme, jak se to

vyplňuje a já opakuji to, co oni už řekli, aby vás varovali.

138 Pokud nemáš tato semena a pokud jsi dnes večer tady a nejsi ještě křesťanem, ty... Můžeš patřit k nějaké církvi, ale nenech si ujít příležitost, bratře. Nenaslouchej těmto věcem. Jsou to zkržžené záležitosti. Slovo Boží musí žít v tobě nadpřirozeným způsobem jako v Ježíši Kristu, protože On je hlavou. Jeho tělo nemůže být jedním a Jeho hlava něčím jiným. Musí to být jedno a totéž Slovo. Pokud pro tebe tvoje církev připravila jenom věrovyznání a dogmata, která nejsou biblická, pak jim nevěř. Nemůžeš se připojit k nějaké církvi, musíš se narodit do těla skrze živého Boha. A jestli to nemáš, nenech si tuto příležitost ujít.

Matouš 10:28; Marek 12:5

139 Kdybys sem přišel, aby sis koupil misku polévky a byl by v ní pavouk, určitě bys žaloval tuto restauraci. Proč? Za nic na světě bys to nesnědl, protože bys měl strach, že si poškodíš zdraví. Bratře, neboj se toho, co může poškodit tvé tělo, ale toho, který může zničit... jak tělo tak i duši v pekle. Pokud jsi až takový puntičkář ohledně svého těla, pak bys v žádném případě nejedl nic špinavého, z čeho bys mohl onemocnět, nebo nějakou ohavnost. Jak potom můžeš polykat do své duše, která je věčná, nějaký druh vyznání víry, když tvé tělo musí zahynout? Nedovol ďáblu, aby ti do tvého jícnu strkal takovéto nesmysly.

140 Staň se znovuzrozeným z Ducha Božího a tvůj duch bude dosvědčovat spolu se Slovem Božím, které je tady napsáno, podle každého zaslíbení, které On dal, že se bude v tobě projevat. Duch Boží přijde a udělá si v tobě příbytek. Ty jsi Kristovým tělem, jsi Jeho zástupcem tady na zemi. Jestli to nemáš a pokud nevěříš Božskému uzdravení...

2. Mojžíšova 15:26; Žalm 103:3

141 Pokud jsi tady a jsi nemocen a věříš, že Bůh ti dopřeje Božského uzdravení, jen použij toto Slovo: „Já jsem Hospodin, který uzdravuje všechny nemoci tvé. Pane, já tomu věřím“; a pozoruj, co se bude dít. Řekni: „Pane, já tomu věřím. Otevři každý kanál. A, tady jsem.“ A jen pozoruj, co se bude dít. Stane se totéž, co se stalo onoho dne té malé umírající dívce a tisícům dalších kolem celého světa.

142 Stál jsem a viděl je kolem... viděl jsem... V Jižní Africe následkem jediné modlitby za celý dav lidí; a oni odhadovali... Naložili sedm nákladáků... Aj, tady v Georgii nemáte takový nákladák jako tam — šesti nebo osmi nápravový.

¹⁴³ Druhý den ráno... seděl tam starosta města. Přistoupil k oknu a řekl: „Bratře Branhame, jen pojď a podívej se.“ Pochodovali ulicí; oni tam projížděli ulicí, sedm nákladáků naložených invalidními vozíky a všeho, co lidé... Nedotkl jsem se ani jednoho z nich — jednoduše jsem přinesl Slovo a řekl jim, aby tomu uvěřili a oni to udělali. A tito lidé, kteří měli minulý den tyto pomůcky, pochodovali ulicí s rukama na srdcích a ve svých vlastních domorodých jazycích zpívali: „Všechno možné je, jenom věř.“

„On poslal své Slovo.“ To je všechno, co potřebujeme udělat — poslal své Slovo a církev ho přijala. Kdo se narodil z Boha, přijal Boha a věří Bohu. Věříte Mu? Skloňme hlavy. Pomodlím se za ty kapesníčky.

¹⁴⁴ Se skloněnými hlavami, každé oko zavřeno, rád bych vám položil závažnou otázku. Nejste-li v pořádku s Bohem a je ve vás něco, co brání, abyste uvěřili, že tato Bible je inspirovaným Slovem Božím a nemůžete uvěřit, že jste schopni žít podle Jeho pravidel, zmůžete se na to, že zvednete ruce a řeknete: „Bože, smiluj se. Chci, aby ses za mne pomodlil, bratře Branhame, abych se mohl stát křesťanem tohoto druhu.“ Jsou tady takoví? Zvedněte ruce. Děkuji vám. Děkuji, paní. Děkuji vám. Bůh vám žehnej. V pořádku. Je tady jedna osoba v této budově, která si to myslí, vlastně spíše dvě.

¹⁴⁵ Nepatřím k těm, kteří rádi někoho přesvědčují, pokud s nimi nemůže Slovo pohnout. Můžete to udělat jedině tehdy, jestliže jste předurčeni, abyste tomu uvěřili. Zapamatujte si. I když Ježíš vykonal tolik mocných zázraků, farizeové tomu nemohli uvěřit. Nedokázali to svými hlavami pochopit, protože nemohli takoví být. Jestli je tvé srdce tak zatvrzelé, že víš, že Slovo Boží skrze tebe nepůsobí a pak nezvedneš ani ruku k Bohu a nepoprosíš o milost, co pak uděláš v soudný den? V pořádku.

Je tady někdo nemocný, kdo by chtěl být vzpomenut? Zvedni ruku. Tři nebo čtyři, pět, šest, sedm, osm, asi deset.

¹⁴⁶ V pořádku. Skloníme hlavy. Nepochybuj — ty, moje malá sestro, tam vzadu, která jsi zvedla ruku — „Vzpomeň si na mne“ — Bůh ti žehnej, sestro. Bůh požehnej tvému něžnému srdci. A ať dnes večer Slovo Boží zakoření ve tvém malém srdci, aby ses mohla stát misionářkou pro Krista.

¹⁴⁷ Ten muž, který zvedl ruku trochu později, tamhle: „Bratře, s těmi prošedivělými vlasy, zapamatuj si, že Abrahamovi bylo pětasedmdesát, než k němu Bůh poprvé promluvil.“ Ať Bůh zasadí

dnes večer kořeny Slova do tvého srdce. A když spadne ten velký déšť, kéž by tam nevyrostlo jenom věrovyznání, ať to zrodí Krista, který se v tobě zjeví.

Jakub 5:15

148 Každý z vás, který zvedl ruku kvůli uzdravení, Bible říká: „Modlitba víry uzdraví nemocné a Bůh je pozvedne.“ Pokud to semeno leželo ve vašich srdcích, chci se pomodlit, aby Duch svatý právě teď zaléval to semeno vodou a něco se stane.

Skutky 10:34

149 Bůh nebere zřetel na osobu. Pokud spasil jednoho, spasí i toho dalšího, který tomu uvěří. A pokud uzdravil jednoho, uzdraví také toho dalšího. Ale musíš tomu věřit. Jestli tomu věříš, pak se za tebe teď pomodlím.

150 Náš nebeský Otče, pokládám ruku na některé z těch kapesníků, které tady leží. Možná má někdo někoho milovaného, který někde leží nemocný a je postižen a není s ním něco v pořádku. Může to být někde matka s malým nemocným dítětem, může to být někde nějaký starý táta, který sedí v nějakém pokojíku někde v Georgii, možná to bude někdo v nemocnici. Ty to všechno víš, Pane. A my známe jenom toto jedno, že Ty jsi Kristus, který už vykoupil jejich uzdravení. A já posílám tvé Slovo cestou modlitby, Pane. Ty pošli své Slovo.

Matouš 15:22, 26, 28; Marek 7:25, 27-30; Jan 5:24; Jan 6:47

151 Tato žena k Tobě přišla a řekla: „Pane, smiluj se nade mnou, Synu Davidův.“ A Ty jsi pro ni nebyl Synem Davidovým — ona byla pohanka.

Ty jsi řekl: „Nehodí se vzít chléb dětem a dát štěňatům.“

Ona řekla: „To je pravda, Pane. Ale štěňata jedí zbytky, které padají ze stolů jejich pánů.“

Ty jsi na to řekl: „Pro to, cos řekla, tvá dcera bude žít.“ A my zjišťujeme, že když jsi přišel domů... nebo, když se ona vrátila domů, to Slovo už tam došlo a uzdravilo tuto dívku.

A otec se ohledně toho dítěte zeptal, v kolik hodin to bylo. Řekl, že to bylo kolem jedenácté, kdy ji horečka opustila. Ty jsi poslal své Slovo, Pane, a já posílám Tvé Slovo spolu s modlitbou víry. Posílám ho k této malé dívce, která zvedla ruku. Posílám ho k tomu muži, který zvedl ruku. Ať se dnes večer uchytí ke spasení. Vyslyš, Pane.

Nuže, Ty jsi řekl: „Kdo věří... kdo slyší má slova a věří tomu, který mě poslal, má věčný život.“ Tedy, Pane, to je Tvé Slovo. To jsi řekl Ty.

152 Na základě vědeckých poznatků, prolomili každý zákon. Vědecky řečeno, nemůžete zvednout ruce — gravitace je přitahuje dolů. Ale v člověku se nachází duch. On se může rozhodnout a zvednout ruku, protože tam se nachází duch, který ho ovládá a který prolomí tyto vědecké zákony. Teď promluvil Bůh a oni zvedli ruce směrem ke svému Stvořiteli. Nebeský Otče, ať Tvé Slovo teď spadne do jejich srdcí, do lůna jejich srdce. A kéž by se skrze ně zrodila Kristova nevěsta. Vyslyš, Otče.

153 Obracím se k těm, kteří v této budově zvedli své ruce a jsou nemocní, kteří zvedli ruce, protože jsou v nouzi. Věří, že jsi Uzdravitel. A já se modlím touto modlitbou víry. Posílám ji, Pane, ve jménu Ježíše Krista. Kéž by ta víra padla do každého srdce právě teď. Kéž by Slovo Boží bylo přítomno v takové moci, že to zrodí uzdravení pro jednoho každého z nich. Vyslyš, Otče.

Skutky 19:11, 12

154 A teď znovu ohledně těch kapesníků, které tady leží. V Bibli je řečeno, že brali od Pavlova těla kapesníky a zástěry a nečistí duchové vycházeli z těchto lidí a nemoci je opouštěly, ale my nejsme svatý Pavel. Ale to nebyl on, který to dělal. Ale v něm bylo Slovo a Ty jsi stále tímtež Slovem.

155 Tedy, Otče, jednou byl Izrael oddělen od zaslíbené země. On byl Tvou nevěstou. A Ty jsi ji měl na cestě do zaslíbené země. Ty jsi pro ni klestil cestu. A do cesty se postavil nepřítel. A Ty ses podíval rozhněvaným zrakem skrze ohnivý sloup a moře se zaleklo a ustoupilo a Izrael prošel.

Izaiáš 55:11 3. Janova 1:2

156 Teď, Bože, Ty se nedíváš skrze ohnivý sloup, ale díváš se skrze krev svého vlastního Syna, který kvůli tomu zemřel. A já posílám Tvé Slovo. Ať se satan zalekne a ať ustoupí, ať tito lidé přijdou k Božímu zaslíbení, právě tak jako Izrael, aniž by seč jednou prohráli. Kéž by přišli k tomu velikému zaslíbení: „Především ti přeji dobré zdraví.“ Vyslyš, Pane. Ať to vykoná toto dílo, kam je teď posíláme; a je řečeno, že Tvé Slovo se nevrací s prázdnou. Ono vykoná to, k čemu bylo určeno. A já se modlím touto modlitbou víry za tyto lidi, ve jménu Ježíše Krista.

157 Když skláníme hlavy, kolik z vás přijme to, co tady bylo řečeno a uvěří, že k vám přišlo Slovo Boží a že je přijímáte? Každý z vás, který zvedl ruku, nezáleží na tom kvůli čemu. Zvedněte ruce a řekněte: „Já věřím. Právě teď to přijímám. Věřím, že mám to, zač jsem prosil.“ Bůh

vám žehnej. To je nádherné. Je to znamenité. Bůh vám žehnej. Doufám, že se ve vás Slovo Boží uchytí.

Nuže, vy jste... zatímco máte skloněné hlavy, máte tady pastora, milého bratra, který sem přijde a řekne něco, tak jak to udělal před několika okamžiky. Evangelisté nemusí ve shromáždění vykonat všechno. Musíte znát svého pastora, tohoto zbožného muže. Jsem tak rád, že jsem se mohl dostat k těmto lidem, kteří zvedli ruce ohledně těchto věcí a že jim byl dán tento milý pastor. Dovolte mu, aby vás uváděl do hlubšího prožití Boha za účelem vašeho uzdravení a vašeho spasení. Bůh vám žehnej.

